

Çocukları Kaçırarak, Ebeveynleri Sürgün Etmek – Faşist Rejimin Sadist Kalbi

Editörün Notu: Aşağıdaki makale 23 Ekim 2020 tarihinde revcom.us sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz:

<https://revcom.us/a/670/kidnapping-children-sadistic-heart-of-a-fascist-regime-en.html>

Bu hafta içinde rejim avukatlarının sunduğu bir mahkeme belgesi, 2017 yılında ABD hükümeti tarafından kaçırılan ve sistematik olarak ebeveynlerinden kopartılan 545 göçmen çocuğun ebeveynlerinin tespit edilemediğini ortaya koydu. Bu durum, bu ailelerin çoğunun muhtemelen asla yeniden birleşemeyeceği anlamına gelmektedir.

Faşist rejim, 2017 yılında ABD/Meksika sınırında sığınmacı göçmen aileleri parçalamak için bir “pilot program” başlattı. 2018’de bu program, hükümetin “sıfır tolerans” politikası olarak kodlandı. Aileleri ayırmak “sıfır tolerans” noktasıydı, bu rejimin en üst kademelerinden geliyordu yani alakasız bir durum veya düşük seviyeli birileri tarafından işleri abartmak gibi bir şey değildi. ABD genelinde aileleri ayırmaya, sınır dışı etmeye ve çocukları kafeslere koymaya karşı öfke ve protestolar patlak verirken faşist komutan Trump “ABD bir göçmen kampı olmayacak... benim denetimim altında bu şekilde olmayacak.” dedi.

Dönemin Başsavcısı Jeff Sessions, “Eğer illegal yabancılar içeri sokarsanız, bu durumda sizi insan kaçakçılığından yargılarız. Eğer çocuk kaçakçılığı yapıyorsanız [yani, çocuğunuzla iltica talebinde bulunan bir ebeveynseniz], sizi

yargılayacağız ve o çocuk yasaların gerektirdiği şekilde sizden ayrılacaktır.” dedi. The New York Times, Sessions’ın baş yardımcısı Rod Rosenstein’in “yaklaşık bir hafta sonra ikinci bir telefon görüşmesinde daha da ileri gittiğini” savcılara “çocukların ne kadar küçük olduğunun önemli olmadığını” aktardı. Sessions’ın hedefinin savcılara “herkesin yargılanma riski taşıdığına inanması açısından daha etkili bir caydırıcılık” sunmak olduğunu söyledi.

ABD hükümeti, politikasının her iki aşamasında da bebekler dahil 5.000’den fazla çocuğu ailelerinden ayırdı. Birçoğu kafeslere kilitlendi ve dondurucu hapisanelere tıkıldı.

Sessions’ın “sıfır tolerans” açıklamasının ardından Haziran 2018’de federal mahkeme, hükümete ailelerin parçalanmasını sona erdirmeye ve bu aileleri yeniden birleştirme kararı verdi. Ocak 2019’da bir yargıç, federal hükümetin “pilot proje” yılı boyunca ebeveynlerinden ayrı düşen 1.556 çocuğun aramasına karar verdi. Bu ebeveynlerin çoğu uzun süredir sınır dışı edilmişti ve çocukları bakımları için diğer aile üyelerine veya ebeveynlerin arkadaşlarına teslim ediliyordu. Justice in Motion grubuyla çalışan avukatlar, halen ABD’de yaşayan çocukların ebeveynlerini bulabilmek için Meksika ve Orta Amerika ülkelerinde aramalara başladılar. Fakat çalışmaları koronavirüs pandemisiyle birlikte çok daha zorlaştı. Ve bu hafta, toplam 545 çocuğun halen ebeveynleriyle yeniden bir araya gelemedikleri öğrenildi.

Tüm bu çocuklara çektirilen acılar hesaplanamaz boyutlardadır ve kalıcıdır. Albert Einstein Tıp Fakültesi’nde pediatri alanında yardımcı klinik profesörü olan Alan Shapiro, Scientific American’daki bir makalesinde aileden kopartılmanın neden olduğu psikolojik ve fiziksel zararı inceledi; **“Strese maruz kaldığınızda ne kadar genç olursanız .. olumsuz sağlık problemlerine yakalanma olasılığınız artar...”** Bu sağlık sorunları **“beyinde kalıcı değişikliklere yol açabilir – bu da gelecekte [ailelerinden kopmuş] çocukların ciddi öğrenme, gelişim ve sağlık sorunları, kardiyovasküler hastalıklar,**

hipertansiyon, obezite, daha yüksek kanser oranları gibi uzun vadeli kronik sorunlarıyla karşılaşmaları anlamına gelir.”

Trump/Pence faşist rejimi, bir yaş civarında olan küçük çocukları/bebekleri bile halen sınırda hapsediyor veya sınır dışı ediyor. Aileleri olsa da olmasa da Sınır Devriyesi tarafından gözaltına alınan çocuklar, ulaşım işçileri tarafından “denetlendikleri” çeşitli otellere yerleştiriliyor. Bu oteller resmi denetleme sisteminin dışında. Telefona, sağlıklı besinlere, tıbbi ve psikolojik sağlık hizmetlerine erişimde gerekli olan yasal düzenlemelere de tabi değiller. Ailelerin ve avukatların bu çocukları gözaltındayken bulmalarının veya sağlık durumlarını izlemelerinin hiçbir yolu yok.

Yıllardır iktidarda olan faşistler, göçmen ailelerin parçalanmasını en üst düzeye çıkaran politikalarda ısrar ettiler. Ne zaman önlerine yasal bir engel konulsa, hemen yasaları kenara attılar. Bob Avakian’ın ***Donald Trump – SOYKIRIMCI IRKÇIDIR*** (1) başlıklı yazı dizisinde belirttiği gibi,

“Pek çok kişi, tüm bunların Hitler’in Yahudileri toplama kamplarına koyarken onları “şeytan gibi göstermek” ve “suçlamak” için yaptığı türden şeyler olduğuna işaret etti. Hitler sonrasında 6 milyonu katletmişti.”

Kaynaklar:

- [Parents of 545 Children Separated at U.S. Mexico Border Still Can’t be Found](#), NPR, 20 Ekim 2020.
- [Officials said in 2017 that separated migrants under 12 couldn’t find parents on their own](#), NBC News, 9 Ekim 2020.
- [How COVID-19 Has Impacted the Search for Separated Families](#), KQED, 21 Eylül 2020.
- [Jeff Sessions and Kirstjen Nielsen defend the Trump administration’s ‘zero tolerance’ immigration policy](#), CNBC, 18 Haziran 2018.

- [This is the Trump administration's reasoning for separating families at the border](#), *Business Insider*, 19 Haziran 2018.
- [Lawyers can't find the parents of 545 migrant children after separation by Trump](#), *Vox*, 21 Ekim 2020.
- [Federal judge orders reunification of parents and children, end to most family separations at border](#), *CNN*, 27 Haziran 2018.
- [Separating Families May Cause Lifelong Health Damage](#), *Scientific American*, 20 Haziran 2018.
- [A Private Security Company Is Detaining Migrant Children at Hotels](#), *New York Times*, 16 Ağustos.

1) *Donald Trump: SOYKIRIMCI İRKÇİDİR*, Kaynak:
<http://yenikomunizm.com/donald-trump-soykirimci-irkcidir-3-bolum/>

Polis Cinayetleri ve Linç – Lanet Olsun Bütün Bu Sisteme! Bu Şekilde Yaşamak Zorunda Değiliz!

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı Bob Avakian'ın 12 Mart 2010 tarihinde *revcom.us* web sitesinde yayınlanmış makalesinin çevirisidir.

Kaynak için bkz:
<https://revcom.us/a/638/lynching-murder-by-police-damn-this-whole-system-we-dont-have-to-live-this-way-en.html>

Temsilciler Meclisi'nin, linç etmeyi, federal bir nefret suçu olarak tanıyan yasayı geçirdiğini gözlemledim (Elbette Senato'nun bu yasayı geçirip geçirmeyeceği ya da Trump'ın bunu

imzalayıp imzalamayacağı ayrı bir muamma) İç Savaştan sonra Jim Crow ayrımcılığı yıllarında binlerce Siyahi linç edilirken bu “büyük demokrasinin” hükümeti defalarca böyle bir tasarıyı kabul etmeyi reddetmişti (Ve ‘‘liberallerin’’ ve “ilericilerin” kahramanı Franklin Delano Roosevelt de 1930’larda linç olayları tavan yaptığında böyle bir yasayı geçirmeyi reddetmiştir) Fakat şimdi, tam da linç kültürü, polis şiddeti ve cinayetleri ile siyahi gençlik ve halk üzerinde devamlı terör uygulamanın temel bir aracı olan Meclis, linçe karşı bir yasa çıkartıyor... **Hakikat ise, 1960’dan bu yana polis tarafından öldürülen siyahilerin sayısının Jim Crow ayrımcılığı ve Ku Klux Klan terörü tarafından linç edilenlerin sayısından çok daha fazla olmasıdır.** Ve polisler neredeyse hiçbir zaman işledikleri bu suçlardan dolayı sorumlu tutulmamış, tutuklanıp yargılanmamıştır; ve mahkemeye çıkartılsalar dahi çok nadir olarak hüküm giymiş ve aynı şekilde çok nadir olarak işledikleri suçla (cinayetle!) orantılı bir şekilde cezalandırılmışlardır.

2003 yılındaki “Devrim” konuşmasında ((*Devrim: Neden Gerekli, Neden Mümkün, Neyin Nesidir? Bob Avakian’ın bir konuşması.* Bob Avakian’ın konuşmalarından (2003). revcom.us web sitesinden ulaşabilirsiniz. Bu konuşma içinde “*They’re Selling Postcards of the Hanging*” ve “*Emmett Till and Jim Crow: Black People Lived Under a Death Sentence*” isimli tam da konuya yönelik çok önemli bölümler yer almaktadır)) belirttiğim gibi bu durum ülkedeki sistemin doğasında bulunan acı bir hakikat ve kahredici bir mirastır. Jim Crow döneminde, Güneyde yaşayan her Siyahi, potansiyel linç edilme korkusuyla yaşarken; bugüne dek her yıl yüzlerce siyahi (ve baskıya maruz kalan halklar) polis tarafından katledilmiştir. Siyahi halk “durdurulma ve üst aranma’’ gibi uygulamalarla devamlı olarak sistematik bir terörün objesi haline gelmiştir. **Aynı şekilde tüm siyahi erkekler (ve artan bir şekilde siyahi kadınlar) bu ülkede yaşamın içerisine, şiddette, vahşete ve hatta polis tarafından katledilme riskiyle dahil olurlar.** Hükümetin, polis vahşetini ve cinayetlerini bir nefret suçu olarak kabul etmesini

bekleyerek zamanınızı boşa harcamayın!

Bütün bu vahşet ve terör bu sistemin içerisinde inşa edilmiştir ve bu sistem bunlar olmadan varolamaz. Bu sistem iktidarda olduğu sürece bütün bunlar tekrar tekrar yaşanmaya devam edecektir.

Fakat, bu sistem olmadan da gayet güzel yaşamaya devam edebiliriz. Hatta, bu sistemin devamlı olarak işlediği bu korkunç suçları kabul etmeyi bu ülkede ve tüm dünyada reddeden, bunlara sürekli bir şekilde maruz kalan kitlelerin kitlesel devrimci eylemleriyle bir kez bu sistem alaşağı edilirse, radikal derecede farklı ve çok daha iyi bir dünyada yaşayabiliriz.

Daha önce de belirttiğim gibi :

*Temel olarak iki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da -eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek – veya **devrim yapacağız!***

Son bir şey. Düpedüz ırkçı olan insanlara ya da bu ırkçı düşünceleri farklı şekillerde benimseyen insanlara, her yıl siyahilerin öldürdüğü siyahi sayısının polisin katlettiklerinden çok daha fazla olduğunu söyleyerek polis cinayetlerini bir kenara atmaya çalışanlara son bir şey söyleyeceğim. Daha önce de pek çok konuşmamda ve yazımda belirttiğim üzere, ((Buna, revcom.us adresinde bulunan ve Bob Avakian'ın bu sistem altında insanların neden ezildiğine, neden devamlı suça yöneldiklerine, bu durumda gerçekten kimin eleştirilmesi gerektiğine ve bütün bu durumdan çıkış yoluna dair meseleleri derinlemesine ele alan “Seçimler Üzerine Daha Fazla... Ve Radikal Değişiklikler” adlı çok önemli makalesi de dahildir)) bu durum da **bu sistemin bir ürünüdür**, bu insanlar üzerinde “işleyen” sistemin ürünüdür. Siyahi kitleleri; yoksulluk, haysiyetsizlik ve umutsuzluk koşulları altında yaşamaya iten ve onlara devamlı bir şekilde “kurtlar sofrası”

mentalitesini pompalayan da baştan sona bu acımasız sömürü ve baskı sistemidir. Bütün bunlar pek çok kişinin ölümcül çıkmaz sokaklara, hapishane hayatının deliliğine ve hiçbir sebep yokken erken yaşta hayatlarını kaybetmelerine neden oluyor. ***Bütün bunlar, amacı bu deli saçması sistemi kökünden kazıyıp yerine çok daha iyi bir sistemi getirmek olan bir devrim ile radikal bir şekilde değiştirilebilir.***

Ve bunun asla gerçekleşemeyeceğini söyleyenler var; oysa gerçek şu ki, bu devrimin gerçekten nasıl yapılabileceği konusunda hedefi ve amacı insanların korkunç ve gereksiz yere acı çekmesine neden olan şu anda altında yaşadığımız tüm sisteme kökten farklı bir toplum doğrultusunda son verecek ***gelişmiş bir stratejimiz, kapsamlı bir vizyonumuz ve somut bir planımız mevcut.*** ((Bu strateji “*Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?*” konuşmasında açıklanmaktadır, kökten farklı bir toplum vizyonu ve somut planı için bkz: “*Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa (Tasarı Önerisi)*”))